

Takketale til Rude Strand Prisen

13. september 2019

Hjertelig tak for prisen. Jeg er ikke mindst taknemmelig for begrundelsen for at modtage prisen.

Selv om jeg har været chefredaktør og direktør på Kristeligt Dagblad i nu mere end 25 år, så tror jeg ikke, at der går en dag, hvor jeg ikke tænker på, hvor stort et ansvar, der påhviler os som medie.

Jeg husker engang, hvor jeg deltog i en international aviskonference i Dublin. Den kendte forsanger i det irske band U2, der hedder Bono, var indlederen. Han er et stærkt samfundsengageret menneske, og han henvendte sig til de cirka 1000 redaktører og avisfolk med denne sætning: "Gentlemen of the press, you have the power of the headlines." I har magten over overskrifterne.

Det er nogle år siden, og mediebilledet er blevet så fragmenteret, at man med god grund godt kan spørge i dag, om vi nu også fortsat har magten over overskrifterne. For der er så mange, der selv laver overskrifter. Alle politikere på Facebook, for eksempel. Trump har via Twitter om nogen overtaget magten over sine egne overskrifter.

Fragmenteringen af mediebilledet betyder, at vi er gået fra en verden med massemedier til en verden med en masse medier.

Alligevel spiller det en rolle, hvad der står på forsiden af Kristeligt Dagblad, som læses af godt 200.000 forskellige danskere hver uge, eller hvad der står på hjemmesiden, som besøges hver dag af 50.000 forskellige danskere.

Vi med til at sætte en dagsorden for den brogede debat i vores land.

Det kalder på stor ansvarlighed. Det svære ved at lave avis er ikke så meget det at undgå at lave store fejl. Det svære er at prioritere det rigtige stof. At være sikker på, vi bruger vores magt over overskrifterne på den rigtige måde.

Forleden sagde en af avisens redaktører efter et langt redaktionsmøde, hvor en flok områderedaktører havde talt intenst og inderligt i en time, at vores redaktionsmøder snildt kan konkurrere med DRs Debatten med Clement.

Hver eneste dag diskuterer vi indgående, hvad der er en god avis, og hvad det er for en avis, vi skal lave.

For mig at se er Kristeligt Dagblads helt særlige bidrag til det samlede mediebillede det, at vi insisterer på, at mennesket ikke bare er borger og forbruger og dermed interesseret i politik, samfund og alt det, der kan købes for penge. Vi mener, at mennesket også er et åndeligt og sjæleligt væsen, og at vi som mennesker dybest set er drevet af længslen efter at finde mening i vores tilværelse. Det afspejler sig i avisens journalistik. Vi skal skrive mere om livsindhold end om livsstil. Mere om værdier og etik end om materielle goder. Og vi skal i en tid, der er så kommercialiseret som vores tid er, turde satse på det åndelige.

Og så prøver vi på at være en vedholdende kritiker og hudfletter af tidsånden.

Vi er ikke en kirkelig avis, men en kultur- og eksistensavis, der også skriver om kirken og det, som kristendommen har at sige om menneskelivet. Og så hedder avisen jo Kristeligt Dagblad.

Vi er opmærksomme på, at de mange abonnenter og læsere ikke bare læser avisen for at blive oplyst, men nogle læser faktisk også for at blive oplivet og opmuntret.

Og så skal vi tjene vore læsere og digitale brugere. Vi skal hjælpe dem med at navigere i en verden i opbrud.

Vi skal lave god journalistik, og al god journalistik er både bevidsthedsudvidende og verdensudvidende. Al god journalistik øger vores forståelse af os selv og verden omkring os.

En god avis er både et spejl og et vindue.

Avisen skal så meget forskelligt og imødekomme så mange forskellige ønsker og hensyn. Den skal gøre sine læsere klogere, den skal oplyse og oplive, og derfor siger vi også til os selv, at det at læse Kristeligt Dagblad skal være som et dagligt højskoleophold.

Og hvad er mere nærliggende at fremhæve som sin ambition, når man er på netop dette sted.

En avis er til for offentlighedens skyld. Den tyske filosof Hegel sagde engang i 1800-tallet, at avislæsning er demokratiets morgenbøn.

Det er med en ambition om at kunne opfylde netop det mål, at vi hver dag udgiver Kristeligt Dagblad.

Endnu en gang hjertelig tak for prisen og den anerkendelse, der følger med.